

НОМАДИ

Без да спре се люлее степта -
Бързотечна земя под копитата.
В своя бяг ни люлее степта -
Нас, неспирно препускащи скитници.

Неуморни са нашите коне,
Ненаситни са нашите погледи,
И красиви са нашите коне
И лицата ни скулесто-бронзови.

Не познаваме мирис на хляб -
Ние жътви не можем да чакаме.
Ний не можем да вкусуваме хляб:
Под стрелите ни пада храната ни.

Всяка нощ ни изменят жените ни,
Всяко утро се будим различни.
По луната бродират жените ни -
Тя не чака, а в пътя ни тича.

Мъдростта не във книги редим -
За седлата ни тежък е свитъкът.
Мъдростта си във песен редим -
Да се слее с гърма на копитата.

Нито хляб, нито гроб ще ни върне
Към земите отдавна отминати.
Нито меч, нито трон ще ни върне
В градове и във крепости сринати.

NOMADES

Sans arrêt chavire la steppe
Terre coulante sous les sabots
La steppe nous berce dans sa course
Nous vagabonds galopant sans cesse

Inlassables sont nos chevaux
Insatiables nos regards
Splendides sont nos chevaux
Et nos visages aux pommettes de bronze

Nous ignorons l'odeur du pain
Nous n'attendons pas les moissons
Nous ne pouvons pas goûter le pain
Sous nos flèches tombe notre nourriture

Nos femmes nous trompent chaque nuit
Nous nous réveillons différents chaque
matin
Nos femmes brodent sur la lune
Elle n'attend pas mais court sur notre route

Nous n'abritons point la sagesse dans des
livres
Trop lourd est le parchemin pour nos selles
Nous mettons la sagesse en chanson
Pour qu'elle résonne dans le grondement
des sabots

Nous ne retournerons ni pour le pain ni
pour les tombeaux
Vers les terres abandonnées depuis
longtemps
Nous ne retournerons ni pour le glaive ni
pour le trône
Dans des villes et des forteresses en ruines

И прощално извива се дим
След нощувката наша безкъщна...
Подир нас - пепелища и дим.
За какво и къде да се връщаме?

La fumée s'élève comme un adieu
Après notre nuit à la belle étoile
Derrière nous les cendres et la fumée
Où retourner pourquoi retourner?

И мирише степта на пелин,
Пак е време да свиваме шатрите.
И мирише степта на пелин
И горчи между зъбите вятърът.

La steppe exhale une odeur d'absinthe
Il est temps de plier les tentes
La steppe exhale une odeur d'absinthe
Amer est le vent sous nos dents

Доротея Табакова, България

Dorothea Tabakova, Bulgarie